

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 25042

гр. София, 17.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 51 СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕТА В. И.

като разглежда докладваното от ИВЕТА В. И. Гражданско дело № 20231110108436 по описа за 2023 година

намира, че на основание чл. 140, ал. 3 ГПК следва да съобщи на страните проекта за доклад по делото:

Предявени са от „Топлофикация София“ ЕАД срещу Н. И. И. и Ж. Г. Г. кумулативно обективно и субективно съединени установителни иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД и по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните, че ответниците дължат на ищцовото дружество – при условията на разделна отговорност помежду си – всяка по ½ част от следните суми: **3 996,71 лева**, представляваща стойност на главница за доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. до топлоснабден недвижим имот с адрес: гр. София, район „И“, ж.к. „Д“ ***, ***, ***, ***, с абонатен № ****, **599,86 лева**, представляваща лихва за забава за периода от 15.09.2020 г. до 08.08.2022 г. върху главницата за доставена топлинна енергия; **49,38 лева**, представляваща стойност на главница за услугата дялово разпределение на топлинна енергия за периода от 01.07.2019 г. до 30.04.2021 г. и **10,15 лева**, представляваща лихва за забава за периода от 31.08.2019 г. до 08.08.2022 г. върху главницата за дялово разпределение на топлинна енергия, ведно със законната лихва върху всяка от главниците, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 23.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземанията, за които суми по ч. гр. дело № 45492/2022 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 51-ви състав е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 01.09.2022 г., които суми се разпределят между двете ответници, както следва: по 1 998,35 лева - главница за доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г.; по 299,93 лева - лихва за забава за периода от 15.09.2020 г. до 08.08.2022 г. върху главницата за доставена топлинна енергия; по 24,69 лева - главница за услугата дялово разпределение на топлинна енергия за периода от 01.07.2019 г. до 30.04.2021 г. и по 5,07 лева - лихва за забава за периода от 31.08.2019 г. до 08.08.2022 г. върху главницата за дялово разпределение на топлинна енергия.

Ищецът твърди, че между него и ответниците Н. И. и Ж. Г., в качеството им на собственици/ползватели на топлоснабден имот, а с това и на потребители – клиенти за битови нужди съгласно § 1. т.2а ДР на ЗЕ, съществува облигационно правоотношение с предмет доставка на топлинна енергия до процесния недвижим имот, находящ се в град София, район „И“, ж.к. „Д“ ***, ***, ***, ***, с абонатен № ****, възникнало въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ обвързват потребителя без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че за времето от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. е доставил до имота топлинна енергия, като

ответниците не са изпълнили насрещното си задължение за заплащане на дължимата цена, формирана на база на прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвяни от дружеството, извършващо дялово разпределение – в случая „Нелбо“ ООД в края на отчетния период на база реален отчет на уредите за дялово разпределение, както и стойността на услугата за дялово разпределение. Допълва, че когато резултатът от изравняването е сума за доплащане, тя се прибавя към първата дължима сума за съответния период, а когато е сума за възстановяване, от нея се приспадат най-старите просрочени задължения на потребителя. Твърди, че съгласно Общите условия от 03.02.2014 г., в сила от 12.03.2014 г. Н. И. и Ж. Г., като клиенти на топлинна енергия, е следвало да заплатят стойността на същата в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнася. Последните не са погасили в срок дължимите суми в общ размер, както следва: 3 996,71 лева - главница за доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г.; 599,86 лева - лихва за забава за периода от 15.09.2020 г. до 08.08.2022 г. върху главницата за доставена топлинна енергия; 49,38 лева - главница за услугата дялово разпределение на топлинна енергия за периода от 01.07.2019 г. до 30.04.2021 г. и 10,15 лева - лихва за забава за периода от 31.08.2019 г. до 08.08.2022 г. върху главницата за дялово разпределение на топлинна енергия. Посочва, че всяка от ответниците дължи по ½ част от тези суми. За последните в хода на производството по ч. гр. дело № 45492/2022 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 51-ви състав в полза на ищеца и срещу ответниците е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, като с оглед дадени от съда указания по реда на чл. 415 ГПК дружеството предявява процесните установителни искиви претенции, имащи за предмет посочените вземания. Намира за дължима и претендира и законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 23.08.2022 г. до окончателното ѝ заплащане. С тези съображения „Топлофикация София“ ЕАД обосновава правния си интерес от търсената защита и отправя искане за уважаване на исковите. Претендира присъждане на разноски.

В депозирания в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК писмен отговор ответницата Ж. Г., чрез пълномощника си адв. Н. И., оспорва исковите с довод за частичната им недопустимост, а по същество – като неоснователни. Оспорва съществуването на облигационно правоотношение между нея и ищцовото дружество във връзка с доставката на топлинна енергия до процесния имот с доводи, че същата не е собственик или носител на вещно право на ползване върху имота, нито наследник на такова лице. Наред с това, Ж. Г. не е страна по договор за доставка на топлинна енергия, по силата на който да е придобила качеството потребител на стоката. Поддържа, че до ищеца е отправено искане за откриване на партидата от другата ответница – Н. И., поради което именно последната се явява насрещна договаряща страна с „Топлофикация София“ ЕАД, още повече, че фактурите за процесния период са издадени именно на името на И.. С отговора ответницата оспорва да е изпаднала в забава в заплащането на главницата за доставена топлинна енергия, предвид липсата на издадена на нейно име фактура за процесните задължения, както и на отправена покана за плащане. Възразява срещу допустимостта на исковите претенции, касаещи вземанията за главница и лихва за дялово разпределение с довод, че „Топлофикация София“ ЕАД не е носител на същите, тъй като услугата се извършва от фирма за дялово разпределение, а предявяването на чуждо право в случая се явява в противоречие със закона. Твърди, че през процесния период не е съществувало валидно договорно правоотношение между ищеца и „Н. И.“ ООД, предвид изтичане на първоначално уговорения срок на действие на договора от 17.06.2022 г. и отсъствието на клауза за автоматичното му подновяване. Ж. Г. счита за неясно определени сумите за дялово разпределение, както и, че поначало същите не са дължими на ищеца. Не се дължи и лихва за забава върху главницата, предвид липсата на отправена покана до ответницата за заплащането ѝ. Оспорва процесните вземания и с довод за погасяването им по давност, намирайки за приложим тригодишния давностен срок по чл. 111, б. „в“ ЗЗД, предвид характера им на периодични плащания. Заявява, че не оспорва размера на

вземанията, както и не твърди да е извършвала плащания за погасяване на същите. С тези доводи се отправя искане за отхвърляне на исковете и за присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден писмен отговор и от ответницата Н. И. И., чрез пълномощника ѝ адв. С Д, с който исковете са оспорени като частично недопустими, а по същество – като неоснователни. Оспорва съществуването на облигационно правоотношение между нея и ищцовото дружество във връзка с доставката на топлинна енергия до процесния имот с доводи, че същата не е собственик или носител на вещно право на ползване върху имота, нито наследник на такова лице. Наред с това, Н. И. не е страна по договор за доставка на топлинна енергия, по силата на който да е придобила качеството на облигационен ползвател, а с това и на потребител на стоката. С отговора ответницата оспорва да е изпаднала в забава в заплащането на главницата за доставена топлинна енергия, предвид липсата на издадена на нейно име фактура за процесните задължения, както и на отправена покана за плащане. Възражава срещу допустимостта на исковите претенции, касаещи вземанията за главница и лихва за дялово разпределение с довод, че „Топлофикация София“ ЕАД не е носител на същите, тъй като услугата се извършва от фирма за дялово разпределение, а предявяването на чуждо право в случая се явява в противоречие със закона. Твърди, че през процесния период не е съществувало валидно договорно правоотношение между ищеца и „Нелбо“ ООД, предвид изтичане на първоначално уговорения срок на действие на договора от 17.06.2022 г. и отсъствието на клауза за автоматичното му подновяване. Ж. Г. счита за неясно определени сумите за дялово разпределение, както и, че поначало същите не са дължими на ищеца. Не се дължи и лихва за забава върху главницата, предвид липсата на отправена покана до ответницата за заплащането ѝ. Оспорва процесните вземания и с довод за погасяването им по давност, намирайки за приложим тригодишния давностен срок по чл. 111, б. „в“ ЗЗД, предвид характера им на периодични плащания. Заявява, че не оспорва размера на вземанията, както и не твърди да е извършвала плащания за погасяване на същите. С тези доводи се отправя искане за отхвърляне на исковете и за присъждане на сторените по делото разноски.

Съдът, след като извърши служебна проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК намира исковата молба за редовна, а предявените с нея искиви претенции за процесуално допустими, считайки за неоснователни твърденията на ответната страна за недопустимост на исковете, имащи за предмет вземанията за главница и лихва за забава във връзка с услугата дялово разпределение на топлинна енергия, обосновани с възражението, че тази услуга се предоставя от трето лице и възнаграждението за същата е дължима на последното. В процесния случай ищецът е изложил твърдения, че задължението за заплащане на цената на тази услуга произтича от приложимите Общи условия, съгласно които клиентите заплащат същата именно на продавача на топлинна енергия – ищцовото дружество „Топлофикация София“ ЕАД, като редът и начинът на заплащането ѝ се определят от продавача съгласувано с търговците, извършващи тази услуга. С оглед така изложените твърдения съдът намира за допустими исковете на ищеца за заплащане цената на тази услуга, като въпрос по същество и основателност на претенциите е дали действително такава услуга е извършена и на кого дължи заплащането ѝ потребителя, който подлежи на разрешаване с крайния съдебен акт.

По искането с правно основание чл. 219, ал. 1 ГПК на ищеца следва да бъдат дадени указания да уточни кое лице твърди да е извършвало услугата дялово разпределение на топлинна енергия в процесната сграда в режим на етажна собственост, респ. по отношение на кое лице се отнася искането му за привличането му като подпомагаща страна – „Н И“ ООД, с ЕИК: *** или „Топлоснабдителна агенция – Енергиен сервиз – Н И“ , с ЕИК: 104100223.

Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК, съдът разпределя между страните

доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти по предявените осъдителни искиове, както следва:

1). По исковете с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ, вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД и по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД - в тежест на ищеца е да установи възникването и съществуването между него и ответниците на облигационно отношение (обусловено от притежаване от ответната страна право на собственост/вещно право на ползване или ползване на договорно основание със заявена промяна на партидата – в съответния обем), през процесния период с предмет покупко – продажба /доставка/ на топлинна енергия, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдените количества, при което за ответниците е възникнало насрещно задължение за заплащане на цената в претендирания размер, както и, че през процесния период в сградата, в която се намира процесният имот, е извършвана услугата дялово разпределение от лице, с което ищецът има сключен договор, при което е възникнало задължение за заплащане на възнаграждение за предоставената услуга в претендирания размер; настъпването на основание за спиране/прекъсване на давността.

2). По исковете с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД - в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на ответниците в забава и размера на обезщетението за забава.

В доказателствена тежест по предявените искиове на ответниците е да установят възраженията си, както и заплащането на претендираните вземания, в случай, че твърдят това.

С оглед съвпадащите твърдения на страните и конкретното оспорване, проведено с отговора на исковата молба, на **основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК съдът отделя като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата**, че през стойността на доставената до имота през исковия период топлинна енергия възлиза на твърдяната от ищеца сума, както и, че размерът на обезщетенията за забава възлиза на заявените от ищеца стойности.

По доказателствените искания:

Представените от ищеца писмени материали съдът намира за относими към предмета на правния спор и необходими за неговото разрешаване, поради което следва да бъдат приети като доказателства по делото. На същия следва да бъдат дадени указания да представи четлив препис от удостоверението за наследници – л. 16 от делото.

Съдът намира, че ищецът не следва да бъде задължаван да представи оригинал на договора от 17.06.2002 г., с оглед характера на оспорването, проведено в тази връзка от ответната страна, свързано с неподписване на документа, респ. непораждане на действие на същото и необосновано с конкретни недостатъци от външна страна, съгласно чл. 178 ГПК.

С оглед характера на конкретно проведеното оспорване ответниците, в т.ч. за погасяване на вземанията по давност, за извършването на която преценка са необходими данни за конкретно начислените месечни задължения в рамките на процесния период, като относимо и необходимо за правилното разрешаване на правния спор следва да бъде уважено искането на ищеца за допускане изслушването на съдебно-техническа експертиза по въпросите, формулирани в исковата молба, както и по въпроса относно стойността на сумите за топлинна енергия за периода м. май 2018 г. – м. март 2019 г. В тази връзка следва да бъде оставено без уважение – като ненеобходимо искането на ответниците за задължаване на ищеца да представи акт за разпределение на кубатура, доколкото сам по себе си този документ не е достатъчен за извод относно начислените като дължими суми, както и предвид липсата на оспорване на реалната доставка на топлинна енергия и правилното ѝ разпределение.

Следва да бъде уважено искането на ответниците за задължаване на ищеца да

представи препис от процесните фактури, а като ненеобходимо – да бъде оставено без уважение искането на „Топлофикация София“ ЕАД за изготвяне на ССЧЕ.

По делото следва да се приложи ч. гр. дело № 45492/2022 г. по описа на СРС, I-во ГО, 51-ви състав, в хода на което е издадена процесната заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК – до приключване на настоящото дело с окончателен съдебен акт.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищеца в двуседмичен срок от съобщението с писмена молба да уточни кое лице твърди да е извършвало услугата дялово разпределение на топлинна енергия в процесната сграда в режим на етажна собственост, респ. по отношение на кое лице се отнася искането му за привличането му като подпомагаща страна на основание чл. 291, ал. 1 ГПК – „Н И“ ООД, с ЕИК: *** или „Топлоснабдителна агенция – Енергиен сервиз – Н И“, с ЕИК: 104100223, **като му УКАЗВА**, че при липсата на отговор съдът ще приеме, че искането му е по отношение на „Н И“ ООД.

ОТЛАГА до изпълнение на указанията, респ. изтичане на срока за това произнасянето си по искането на ищеца по чл. 219, ал. 1 ГПК, както и по исканията за изискване на документи от това трето за процеса лице.

ДОКЛАДВА делото съобразно мотивите на настоящото определение.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **23.10.2023 г. от 09:45 аса**, за която дата и час да се призоват страните, на които да се връчи препис от настоящото определение, обективизиращо проекта за доклад по делото, а на ищеца – с препис от депозираните писмени отговори.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото представените от ищеца писмени материали.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190, ал. 1 ГПК ищеца **най-късно в първото по делото открито съдебно заседание** да представи заверен препис от фактурите, касащи задълженията за процесния период, **както и** четлив препис от удостоверението за наследници (л. 16 от делото).

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответниците за задължаване на ищеца да представи в оригинал договор от 17.06.2002 г., сключен между „Топлофикация София“ ЕАД и ТАЕС „Н И“ ООД, както и на акт за разпределение на кубатурата в жилищната сграда.

ДОПУСКА изслушване на съдебно-техническа експертиза по въпросите, формулирани в исковата молба, **както и по въпроса относно стойността на дължимите суми за периода от м. май 2018 г. до м. март 2019 г.**

НАЗНАЧАВА за вещо лице инж. М Т, включен в Списъка на специалистите, утвърдени за вещи лица за съдебния район на Софийски градски съд за 2023 г.

УКАЗВА на вещото лице, че следва да изготви заключението въз основа на материалите по делото и проверка на относимите документи при ищцовото дружество, а пир необходимост и при ФДР за процесния обект.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на заключението в размер на сумата от **300 лева**, вносими от ищеца в **двуседмичен срок** от съобщението.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ да се уведоми за поставените задачи и да се призове за съдебното заседание, след представяне на доказателство за внесен депозит.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за допускане изслушването на съдебносчетоводна експертиза по въпросите, формулирани в исковата молба.

ПРИЛАГА към делото ч. гр. дело № 45492/2022 г. по описа на Софийски районен съд, I-во Гражданско отделение, 51-ви състав, до приключване на настоящото с окончателен съдебен акт.

УКАЗВА на страните, че могат да уредят спора помежду си чрез **МЕДИАЦИЯ**. **При постигане на спогодба длъжимата държавна такса за разглеждане на делото е в половин размер.**

КЪМ СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД действа програма „Спогодби“, която предлага бесплатно провеждане на медиация.

УКАЗВА на страните, че могат да вземат становище по дадените указания и проекта – доклада **най-късно в първото по делото заседание.**

УКАЗВА на страните, че:

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК ако живее или заминава за повече от един месец в чужбина е длъжен да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията – съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България; същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени;

- съгласно чл. 41 ГПК ако отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщил по делото или на който веднъж му е връчено съобщение, е длъжен да уведоми съда за новия си адрес; такова задължение има страната и когато тя е посочила електронен адрес за връчване; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на задължението по ал. 1, както и когато страната е посочила електронен адрес за връчване, но го е променила, без да уведоми съда, или е посочила неверен или несъществуващ адрес, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени;

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ДЕЛОТО ДА СЕ ДОКЛАДВА при постъпване на уточнителна молба от ищеца във връзка с искането му по чл. 219, ал. 1 ГПК, респ. при изтичане на срока за това.

Съдия при Софийски районен съд: _____